

mod at komme ind i de store europæiske Konflikter. Det ærede Medlem ville ogsaa belære mig om, at Veien fra Kattegat til Østersøen gik gennem Store Belt. Det veed jeg ganske godt, og det har jeg vidst saa meget førend det ærede Medlem, som jeg er ældre end ham. Det behøver han ikke at belære mig om. Jeg veed godt, at under den russiske Krig i 1854 gik de største engelske og franske Skibe gennem Store Belt. Men jeg har ikke sagt, at vi skulde befæste, for at Flaaden ikke skulde gaa herind for at forsynes sig paa vore Markeder og have Oplag her. Det er slet ikke Meningen. Jeg veed meget vel, at Søveien gaar gennem Store Belt, at de kunne have Oplag der, Oplag af Kul paa Sprogø, gaa ind i Nyborg Havn o. s. v. Men hvad man end bestemmer sig til, saa kunne de ikke komme der, hvis vi sige: Det maa I ikke gjøre, i alt Fald ikke uden at have paa en vis Maade tvunget os til at gjøre denne Indrømmelse, enten det saa bliver ved fredelig Forhandlings Veie eller ved Vaabenmagt. Der er det, at Søbefæstningen ved Kjøbenhavn faar sin Betydning; saa kan man ikke komme der med en ringe Styrke. Det er sikkert, at naar den engelske Flaade, for at blive ved Exemplet — jeg antager ikke, at det bliver udlagt, som om vi vilde føre Krig med Englænderne, thi man veed jo næsten ikke hvad man maa sige — kom og ville have visse Behageligheder her, og vi saa sagde nei, vilde sige: Vi skulde have dem! Thi den maa jo have et Resultat paa Sagen, da den ikke kan udsætte sig for at vi skulde være Fjende, eftersom Flaaden ikke skal blive her, men ind i den firske Bugt til Kronstadt. Her vil man blot have et Par enkelte Skibe til at staffe Oplysninger, og derfor maa Sagen afgjøres, inden Flaaden gaar videre, og man vil da søge at tvinge os. Det kan man gjøre med stor Letthed, naar Kjøbenhavn er ubefæstet, og det skulle vi søge at undgaa. Hvor den fremmede Flaade vil have sit Oplag, ved Store Belt eller hvor det nu er, er det Samme. Derfor er det ærede Medlem paa Vildspor med Hensyn til, hvad jeg mener om Kjøbenhavns Befæstning, ikke fordi jeg troede, at Kjøbenhavn er det eneste Sted, der skulde dækkes, men fordi Landet skal forsvare sig mod at blive tvunget til at gaa ind paa de fremmede Magters Forlangende.

Derfor paastaar jeg, at de Grunde, som det ærede Medlem gav for, at det skulde være farligt at have en Fæstning, idet den netop kunde tvinge os ind i en Krig, som vi ville undgaa ved ingen Fæstning at have, ere ikke rigtige. Det er slet ikke afgjort. Fordi det ærede Medlem siger, at Danmark, specielt Kjøbenhavn, først bliver til et strategisk Punkt, naar det er befæstet, og at det er ikke et strategisk Punkt, naar det ikke er befæstet, er Sagen ikke dermed afgjort. Det ærede Medlem er ikke Overdommer i den Slags Ting. Vi Andre maa have en Mening med. Jeg paastaar, at Sjælland har virkelig strategisk Betydning under de Forhold vi ere inde paa, selv om den ikke er befæstet. Det ærede Medlem kom derpaa ind paa at tale om 1807, et Thema, han meget ofte kommer ind paa, man kan næsten sige et Yndlingsthema. Han mente, at netop fordi vi havde denne Flaade, vare vi kommet ind i Krigen, havde vi ikke haft den, havde vi ingen Krig faaet. Jeg kjender selvfølgelig ogsaa til Krigen i 1807, hvorledes Forholdene vare o. s. v. Det kan godt være, at jeg ikke har et saa skarpt politisk Blik for diplomatisk Forhandling som det ærede Medlem, det indrømmer jeg; men jeg har ogsaa læst Kapitan Sørensens Afhandling, og jeg maa tiltaa, at jeg ser ikke noget Bevis for det, som det ærede Medlem vilde bevise med Hensyn til den Fare, der skulde være ved Kjøbenhavns Befæstning. Tværtimod, jeg tror, at rent bortset fra, om det var en politisk Feil, at man dengang sluttede sig til Frankrig og ikke til England eller omvendt, at man sluttede sig til England og ikke til Frankrig, var det kort sagt en uheldig politisk Vælsen, der dengang fandt Sted. Det kan meget godt være; det vil jeg ikke afgjøre; det Spørgsmaal ligger fjernere. Jeg vil kun sige een Ting, hvad man let kan blive enig om, at havde man haft Kjøbenhavn ordentlig befæstet dengang, saa var Resultatet ikke blevet det, det blev. Se, det er et Faktum, man ikke kan komme bort fra, at havde Englænderne ikke kunnet komme saa nær ind til Byen, at de i en kort Afstand kunde bombardere den, og havde man ikke forsømt Landbefæstningen, som man i Virkeligheden nu har gjort, saa var muligen Udviklingen gaaet i en anden Retning. — Regjeringen var saa